

Sisällysluettelo

Lippukunnanjohtajan terveiset	1-2
Toimihenkilöt 2023	3-4
Kesän matkikset.....	5
Kevätretki	6-8
Nasi 90 v	9-17

Päätoimittaja:

Emilia

Kiitos:

Katie

Henri

Viivi

Jemina

Amma

Pekkis

Lippukunnanjohtajan terveiset

Hyvät Naantalin Siniset,

lippukuntamme perustettiin 8. päivä lokakuuta vuonna 1933, lähes 90 vuotta sitten. Partio toiminta oli Naantalissa tuttua jo yli kymmenen vuotta ennen Naantalin Sinisten syntyä, kun Naantalin Naakat perustettiin vuonna 1919. Naakkojen toiminnan lopahdettua perustettiin partiopojille ja -tytöille yhteisjärjestö. Johtajana toimineen Hannes Rannikon, Martti Kallion ja Lahja Väänäsen johdolla alkoi kolmen poika- ja neljän tyttövartion toiminta. Lippukunnan perustamisen aikaan 1930-luvulla järjestöä perustamassa ollut ja puheenjohtajaksi valittu Ukko Kivistö toimi tällöin myös Suomen NMKY:n Partioliiton (myöh. Sinisten Partioaikien Liitto) puheenjohtajana. Täten naantalilainen partioliike liittyi NMKY:n liittoon ja otti tällöin liittoon liittyvälle, vastaperustetulle partiojärjestölle, tunnusomaisen nimikkeen, Naantalin "Siniset".

Viimeisen yhdeksän vuosikymmenen aikana toimintaamme on osallistunut useampi sukupolvi innokkaita partiolaisia. Jopa oma isoisäni on ollut aikanaan lippukuntamme jäsen ja on kertonut pitäneensä silloisesta toiminnasta 1950–1960-luvuilla. Lippukunnastamme löytyykin kymmeniä jäseniä, joiden lapset, ja jopa lapsenlapset, ovat olleet mukana lippukuntamme toiminnassa. Kuten nuorempana partiolaisena kuulin sanottavan, joillekin partio ei ole harrastus. Partio on elämäntapa.

Partioaate ja sen keskeiset arvot ovat säilyneet myös Naantalin Sinisten toiminnan ytimessä. Vastuunkanto, luotettavuus, valmius ja johtajuus ovat olleet jo partioliikkeen perustajan Robert Baden-Powellin aikaan, 1900-luvun alussa, keskeisiä partion tavoitteita. Tänä päivänäkin käytössä olevassa partiovyössä lukee lausahdus "Ole valmis" ja Suomen Partiolaisten nykyiseen peruskirjaan on kirjattu seuraava virke: "Päämääränä on persoonallisuudeltaan ja elämäntavoiltaan tasapainoinen, vastuuntuntoinen, aktiivinen sekä itsenäisesti ajatteleva paikallisen, kansallisen ja kansainvälisen yhteisön jäsen." Mielestäni kaikki nämä partiolle tärkeät arvot ja tavoitteet toteutuvat erinomaisesti lippukuntamme toiminnassa.

Lippukuntamme partiolaisten aktiivisuus on säilynyt läpi sukupolvien, ja toiminta on laajentunut aikanaan myös meripartiotoimintaan. Historiamme aikana meillä on ollut kaksi Tokka-Lotta koulutusala, joista jälkimmäinen on edelleen käytössämme. Olemme kouluttaneet satoja partiolaisia ja myös ei-partiolaisia siitä, miten purjeveneellä toimitaan. Viime kirjoituksessani itsenäisyyspäivänä kannustinkin teitä jokaista osallistumaan partiotapahtumiin ja rakentamaan ystävyyttä yli rajojen. Nyt paraatiauringon toivottavasti paistaessa, kannustan teitä valloittamaan maailman meriä. Osallistukaa Tokka-Lotan ilta-, viikonloppu- ja matkapurjehduksille. Mikäli teillä on siihen mahdollisuus, tutustukaa myös muihin partioaluksiin. Partioalus on erinomainen paikka oppia purjehtimaan ja tutustua muihin partiolaisiin. Luvassa on unohtumaton purjehduskesä ja partiosyysky. Nauttikaa siis partio toiminnasta täysin rinnoin, niin aalloilla seilaten kuin auringonpaisteissa leireillen.

Ikimuistoista purjehduskesää toivottaen,

Katie Astin
Lippukunnanjohtaja

Toimihenkilöt 2023

Lippukunnanjohtaja	Katie Astin	040 132 6623	lpkj@naantalinsiniset.fi/ astin.tiiakatie@gmail.com
Apulaislippukunnanjohtaja	Lassi Liimatainen	045 111 2161	lassi.liimatainen@gmail.com
Ohjelmajohtaja	Niko Luntamo	040 053 6123	niko@tokka-lotta.com
Sihteeri	Viljami Vahtera	040 412 9028	vahtera@gmail.com
Taloudenhoitaja	Lotta Nurmi	045 120 1280	rahastonhoito@naantalinsiniset.fi
Isokipparit	Henri Reivolahti	040 197 2662	isokippari@tokka-lotta.com
	Samu Nurmi	045 136 8640	samu.nurmi@live.fi
Viestintävastaavat	Emilia Koivunen	040 065 3485	emilia.koivunen@gmail.com
	Jemina Hotanen	044 572 2000	jeminshotanen@gmail.com
Kolovastaava	Riikka Kallio-Nurmi	040 043 6023	
Jäsenrekisterivastaava	Elias Vahtera	044 500 8883	vahteli@gmail.com
Sinihain päätoimittajat	Emilia Koivunen	040 065 3485	emilia.koivunen@gmail.com
	Jemina Hotanen	044 572 2000	jeminshotanen@gmail.com
Sudenpentujen ikäkausivastaava	Anu Väinölä	044 239 5140	anunen79@gmail.com
Seikkailijoiden ikäkausivastaava	Anssi Heikkilä	050 570 8325	anssi.heikkila@gmail.com
Tarpojen ikäkausivastaava	Urho Uurasmaa	045 239 5505	u.uurasmaa@gmail.com
Samoajien ja vaeltajien ikäkausivastaava	Ada Jokela	040 675 4494	

Hallitus 2023:

Katie Astin

Niko Luntamo

Viljami Vahtera

Lotta Nurmi

Henri Reivolahti

Juuso Räisälä

Emma Lehtonen

Essi Liimatainen

Emilia Koivunen

Tokkiksen kesämatkikset 2023 ovat täällä!

MATKAPURJEHDUS I 1.-8.7. AJOLA- MAARIANHAMINA

MATKAPURJEHDUS II 9.-15.7. MAARIANHAMINA- TUKHOLMA

SAARISTOPURJEHDUS I 16.-22.7. TUKHOLMA SAARISTOPURJEHDUS

MATKAPURJEHDUS III 23.-30.7. TUKHOLMA- AJOLA

NaSi 90 wee kevätretki Katinkarissa 24.-26.3.

Perjantaina 24.3. hyppäsi nelisenkymmentä nasilaista kolon pihalta bussin kyytiin ja ajeli kohti Kustavin Katinkaria, jossa muutaman vuoden tauon jälkeen päästiin viettämään koko lippukunnan kevätretkeä. Bussimatalla oli aikaa seurata kevään merkkejä ja pelloilla olevia muuttolintuja. Pieni loppumatka Katinkarille kuljettiin jalan ja sää muuttui samalla hyvinkin sateiseksi.

Ensimmäiseksi ohjelmassa oli teltan pystytystä ja kaminan laittoa, jotta kaikille olisi lämmin makuupaikka yöksi. Katinkopissa sudarit tutustuivat paikkoihin ja toisiinsa sekä löysivät omat makuupaikat yläkerroksista. Touhukkaan illan jälkeen ei uni ihan heti tullut, mutta lopulta kuitenkin.

Lauantaiaamuna kuului Katinkopista heräämisen ääniä jo kello 6.00! Innokkaat sudarit olivat valmiita uuteen päivään! Aamupuurot laitettiin alulle rannan keittokatoksessa ja Mihkkun kanssa ruokahuollosta vastannut Riikkakin saatiin jo aamusella mukaan retken vahvuuteen.

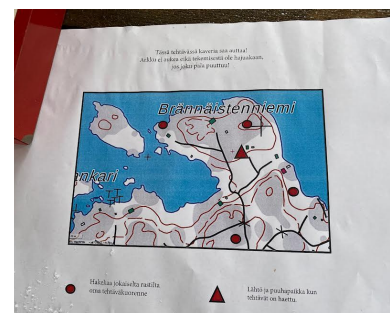

Aamupalan jälkeen saatiin paikalle Nasin vahvuuteen jo kauan kuulunut Pekka ”Pekkis” Vahtera, joka järjesti kaikille retkeilijöille mukavan rastikierron Katinkarin lähimaastossa. Pekkiksellä oli mukanaan mystinen punainen laatikko, joka oli suljettu riippulukolla! Nyt jokaisen ryhmän oli tarkoitus hakea omalla ryhmätunnuksella merkitty kirjekuori neljästä eri rastipaikasta. Suunnistamisen jälkeen oli aika avata kirjekuoret ja selvittää palapelit!

Toinen palapeleistä paljasti punaisen laatikon lukon koodin ja toisen pienen tehtävän:

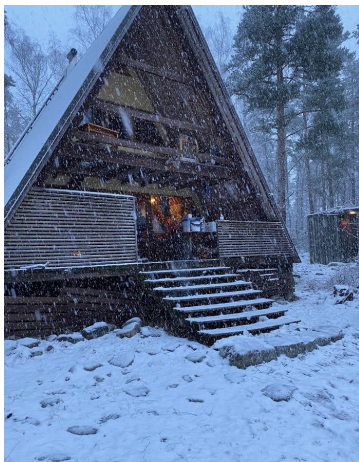
”Tehkää nuotio kivikauden konstein.”

Seuraavaksi ryhmät pääsivät tämän tehtävän kimppuun. Käytössä olivat mm. kuiva rouhe (ei ihan kuivattua kääpää, mutta melkein), pyöreä puurima ja muutama lauta, vähän narua, tulitikun päitä ja tietysti nasilaista käsivoimaa ja ajatustyötä. Ahkerasti ryhmät koittivat saada kipinää aikaiseksi kivikauden keinoin ja lopulta voitiin todeta, että on kyllä onni, että kehitys on kehittynyt!

Lounaalla herkutelttiin linssikeitolla ja sitten päästiin toisen teltan pystytykseen. Osa retkeläisistä jatkoi puuhaa sisällä ja teki muun muassa retkimerkkejä, eli omannäköisiä nasi-ukkoja puuhelmistä ja narusta.

Iltapäivällä vuolttiin tikkuja, koottiin nuotioita ja paisteltiin tikkupullaa välipalaksi. Sitten olikin sudareiden aika siirtyä saunaan ja paljuun ja päivällisen jälkeen isommatkin retkeläiset pääsivät nauttimaan löylyistä. Osa retkeläisistä uskaltautui mereenkin kastautumaan. Lauantai-illan aikana sää vaihtui ja taivaalta tupruttikin sakeasti lunta. Iltapuuhien ja iltapalan jälkeen uni tuli melko pian iltasatujen myötä.

Sunnuntaiaamu valkeni varhain kesäaikaan siirtymisenkin vuoksi. Aamupalan jälkeen oli vuorossa leirin purkua, tavaroiden kasaamista ja Katinkopin siivousta. Ennen kotiinlähtöä paisteltiin vielä makkaraa lounaaksi ja sitten lähdettiin kävellen bussia vastaan.

Retkiviikonloppu oli tullut päätökseen!

Näin, kun monen vuoden tauon jälkeen pääsi taas mukaan nasimaiselle retkelle, tuli oikein huomioitua, miten monia erilaisia perustaitoja (partiossa ja elämässä tarvittavia) tuli erilaisten ohjelmien lisäksi viikonlopun aikana harjoiteltua ja opittua:

- oikea ja riittävä pukeutuminen
- omien tavaroiden nimeäminen
- omien tavaroiden koossa pitäminen
- makuupussin ja alustan pakkaaminen
- pj-teltan pystyttäminen
- kaminan koonti ja sytyttäminen
- kipinämikkona toimiminen
- puukon turvallinen käyttö ja makkaratikun vuoleminen
- omien astioiden tiskaaminen
- kaverin auttaminen
- ohjeiden kuunteleminen
- avun pyytäminen
- avun tarjoaminen
- oman vuoron odottaminen
- yhdessä tekeminen...

Suuri kiitos kaikille mukana olleille retkeläisille! Kiitokset myös erilaisissa tehtävissä suurena apuna olleille vanhemmille (Ville, Joonas, Timo, Anna, Joonas V.) Kiitos mukanaolosta ja avusta Päivi ja Pekkis! Kiitokset maittavista ruuista Riikka ja Mihkku! Ja kiitos akelat Viljami ja Niko!

/Amma

Leirit

- Katinkarin leirit
- Satahangat
- Suurleirit
- Italian leiri 1996?
- Ruotsin leiri 1997
- Talvileirit (mm Lapin leirit)
- sudenpennut, Tammileirit ja muut

Taloudenpitoa ja varainhankintaa

- varainhankinnan keinoja: Kaivogrilli, liputus, satamavoudit, Juhannuskokko, Business Sail Cup, Ollin mega-synttärit, rakettimyynti jne.
- Naantalin Sinisten Kilta ry
- tukea kaupungilta ja seurakunnalta

Tokka-Lotta I

- hankinta
- nimi
- tietoa veneestä
- seikkailuita
- Purjehdusrippileirit

Partiotaitokilpailut

- menestystäkin vuosien varrella piirin kisoissa ja SM-kisoissa
- omat kilpailujärjestelyt: Firapel 1995 (Löysä), merikisat 2003, hangetkorkeatnietokset
- ????

Perhepartsa

- Partsapapat ja Merikihut
- ?
- ?

Tokka-Lotta II

- varainhankinta
- suunnittelu ja rakentaminen, kaste
- koulutustoiminta
- Tokkis partioleireillä
- Tall Ships Races (1993, 1996 ja 2003, ...?)
- Atlantin ylitys (2019-2020)
- Muut pitkät matkat: Tanska, Hollanti 1994 (Libo), Saimaa, Höga Kusten...
- Purjehdusrippileirit
- Isoja korjauksia vuosien mittaan

Tiedottaminen

- Sinihain vaiheet
- Minihai
- Nasin verkkosivut (1996?)

Kolot:

- Pappila / srk
- seurakuntatalo / srk
- Valliuksenkatu 3 /srk (purettu)
- Valliuksenkatu 5 / kaupunki (purettu)
- Nuhjalan seurakuntakeskus / srk (purettu)
- Nykyinen Taimonranta / kaupunki
- (olttiinko välillä siinä keskustan seurakuntatalollakin Henrikin kadulla? (purettu))

Retket

- yöretket
- laivaseminaarit
- ?

PROJEKTI: NASIN 90-VUOTISHISTORIIKKI

Tämä artikkeli on toistaiseksi vajaa eli torso.

Lippukuntamme muistiin kirjoitettu historia päättyy toistaiseksi vuoteen 1983. Silloin Naantalin Siniset täytti 50-vuotta. 50-vuotishistoriikki on aikoinaan saanut nimekseen "Metsästä merelle". Otsikko kuvaa tiiviisti yhtä tuon ajanjakson keskeistä ydinasiaa, Nasin muuttumista meripartioksi.

Nyt on aika jatkaa kertomusta, koska vielä me muistamme mitä sitten tapahtui.

Vuosiin 1984-2023 mahtuu 40 vuotta seikkailuja, kommelluksia, munauksia ja onnistumisia yllin kyllin. Kuvaavaa ja yhteistä noille tapahtumille on alati monipuolistuva ja kauemmas kurkottava meripartio.

Olen luvannut toimittaa jatko-osan "Metsästä merelle" -historiikille. Toistaiseksi tarina etenee työnimellä:

"MAAN ÄÄRIIN"

Tarvitsen apuasi tarinaan.

Partio on yhdessä tekemistä, josta jokaiselle osallistujalle syntyy oma kokemuksensa. Tapahtuma, joka jollekulle on "VAU!" voi toiselle olla "YÖK!", eikä kummankaan kokemus ole väärä.

Tälle aukeamalle olen kerännyt erilaisia aiheita historiikkiimme. Pyydän sinua valitsemaan niistä jonkin - tai useammankin - josta haluaisit kertoa. Sinulle tärkeä muisto voi myös puuttua kokonaan vihjelaatikoista. Kerro siitä!

Kertomuksesi voi olla kirjoitelma, sarjakuva, piirros, valokuva tai videosetti. Kaikki kelpaa! Se voi olla myös jokin esine. Mitä enemmän ja eri näkökulmilla meillä on kerrottavana yhteistä tarinaamme, sitä mielenkiintoisempi yhteinen kertomuksemme on.

Toivon sinun lähettävän oman muistosi mahdollisimman pian, mutta viimeistään syyskuun loppuun mennessä, jotta ehdimme koota historiikin valmiiksi ennen kuin 90-toimintavuotemme päättyy joulukuussa.

Seuraavalla sivulla voit maistiaisina lukea muutaman muiston lähes aikojen alusta! Kertomusten vuosiluvut ovat tarkistamatta.

Etukäteen vaivannäöstäsi kiittäen

Pekki, historiikin toimittaja

**OSALLISTU
LIPPUKUNTAMME
HISTORIIKKIIN!**

Aineistotoimitukset pyydän lähettämään johonkin seuraavista:

- *pekka.vahtera@in-one.fi*
- *emilia.koivunen@gmail.com*
- *kolon postilaatikkoon "90-vuotismuistot"*
- *Jos sinulla on kottikärrykaupalla valokuvia tai muuta tärkeää historiatavaraa niin pirauta Pekkikselle (0400 883 266) ja sovitaan noudosta.*

TOKKA-LOTTA II:N RAKENTAMISESTA

Ilmu kertoo

Edellinen historialehti päättyi Tokka-Lotan kauden alkuun.

Tokkis oli suuri harppaus NaSin purjehduselämässä, sillä päästiin tekemään monenlaisia retkiä ja nauttimaan purjehduksesta. Tokkis kävi kuitenkin pikkuhiljaa ahtaaksi ja nälkä kasvoi - oli aika miettiä uutta venettä.

Haaveet uudesta veneestä alkoivat kai itää ensin Eetun päiväunissa. Unissa oli tietysti mukana myös painajaispuoli, eli miten tuollainen rahoitetaan. Kun Olli saatiin puhuttua hankkeen kannattajaksi, oli rahat melkein jo kasassa! (Tosiasiassa rahoja kerättiin lähes 10-vuotta, vuodesta 1986 alkaen)

Unien mukavampi puoli lähti ensin etsimällä joko sopivaa käytettyä tai runkovalmistaa aihiota. Kokoluokaksi päättyi vene, jolla 10 – 12 henkeä pystyisi tekemään pidempiäkin matkoja. Jossain vaiheessa ihasteltiin Rauman Myrskypoikien Meripurakk II(?):sta ja selvisi, että Raumalla Tätilän veistämöllä oli Purakan mallikaaret tallella. Vene oli rakennettu ristiin laminoimalla kaarien päälle. Eli siitä olisi hyvä aloittaa. Otettiin yhteyttä veneen suunnittelijaan, Matti Pulliin, ja kyseltiin mielipidettä ja lupaa kaarien käyttöön. Pullin mielestä runko oli vanhan mallinen ja hän piirsikin kokonaan uuden samankokoisen veneen. Siinä se sitten oli. Runkolinjat piirrettiin CADillä Raumalla Holmingin telakalla. Sieltä saatiin mm. suoraan 1:1 kaaripiirustukset.

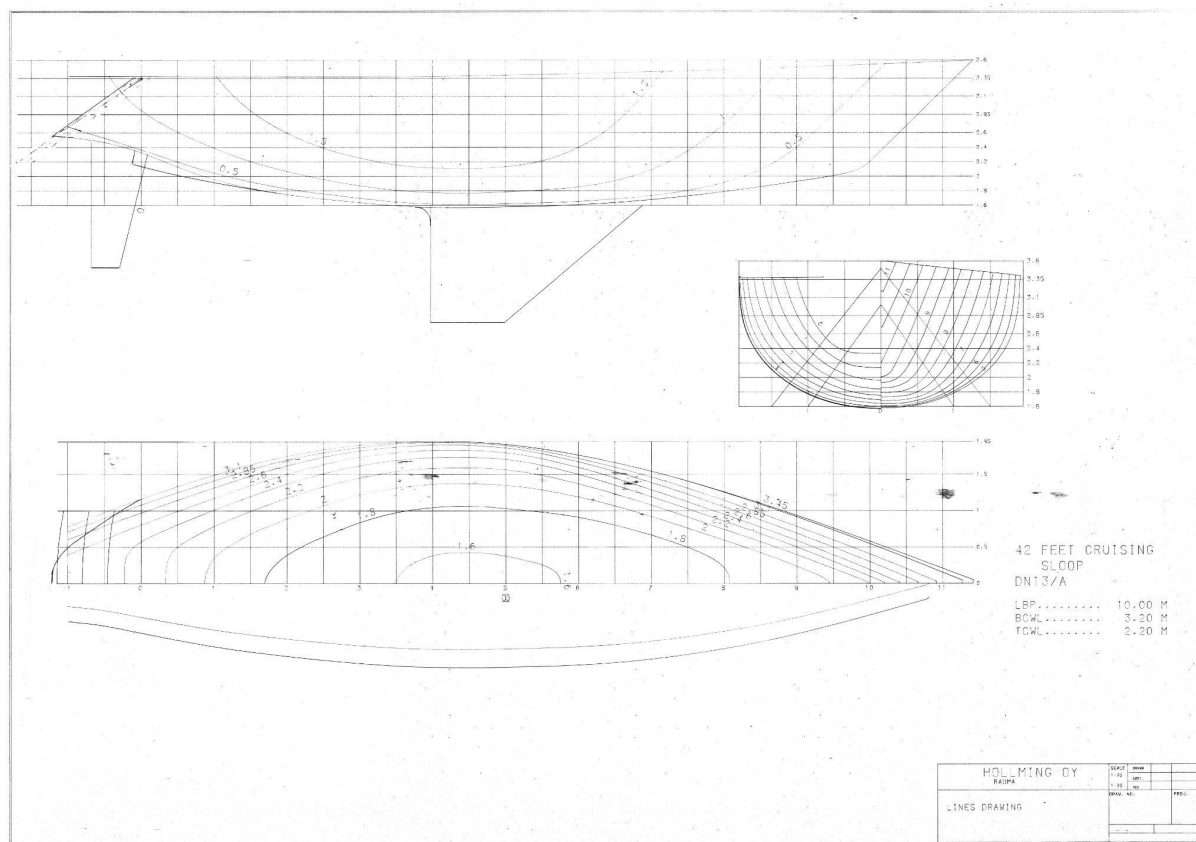
Suunnittelu oli kuitenkin paljon muutakin kuin runkolinjat: Sisustuksen suunnittelusta Soinin Merita teki harjoitustyönä ehdotuksen, jossa oli mukana uusia tuulia. Veneeseen haluttiin makuupaikat ja säilytyskaapit 12 hengelle ja vielä kaikkien piti päästä yhtä aikaa ruokapöydän ääreen. Kuten aina, suunnitelmissa joudutaan tekemään kompromisseja, esim. vessan läpikäveltävyys aiheutti keskustelua. Meritan suunnitelma ei ihan suoraan toteutunut, mutta hänen kädenjälkensä siellä näkyy. Suunniteltiin Niinirannan purjeneulomon expertin, Telkolan, kanssa kansijärjestelyjä, suunniteltiin siihen aikaan melko kattava navigointimittaristo, sähkösuunnitelmat ja monta, monta yksityiskohtaa. Paljon ratkaisuja löytyi myös Tätilän Osmon kokeneesta päästä ja kädestä.

Kun suunnitelmat olivat pääosin kasassa ja rahoituskin alkoi hahmottua, tehtiin tilaus ja Osmo aloitti työt. Rakentamisen, melkein kahden vuoden aikana, Eetun Mondeo teki monta Rauman reissua mukana aina jonkunlainen lähetystä ihmettelemässä ja osittain mukana rakentamassa. NaSin toimittamaa olivat ainakin kansihelat vinsseineen ja takiloineen, tankit, sähköt asennuksineen, ohjauslaitteet, tutkatolpat ja kone. Kone saatiin IVO:lta edullisesti ja ensimmäinen konekoulutus pidettiin kolon pihalla koneen ollessa vielä peräkärryn kyydissä.

Veneen valmistuminen viivästyi vuodella. Olisiko kesä -87 ollut viimeinen Tokka-Lotta I kesä? T-L II saatiin kesäksi -89. Ja yksi kesä oltiin ilman venettä, kun rakentaminen myöhästyi.

Tähän oli hiukan osattu varautua eikä jouduttu paniikkiin. Kesä -88 käytettiin kipparikoulutukseen, joka oikein suunniteltu ja jopa osittain toteutettu suunnitelmien mukaan. Oma venettä ei ollut, mutta taas saatiin Ollin tukea ja Sariannaa lainaksi, niin koulutus saatiin vedettyä läpi.

Keväällä -89 uusi vene laskettiin vesille Raumalla ja teki neitsytmatkansa Naantaliin. Vastassa oli suuri kansanjoukko ja kastajaisjuhlassa maaherra Pirkko Työläjärvi kastoi aluksen kuohuviinipullon särkemällä Tokka-Lotta II:ksi. Veneen kylkeen nimi oli maalattu Lehtosen Jukan suunnitelman mukaan. Oli meillä vaan hieno vene!

Naantalin Sinisten Kilta r.y.

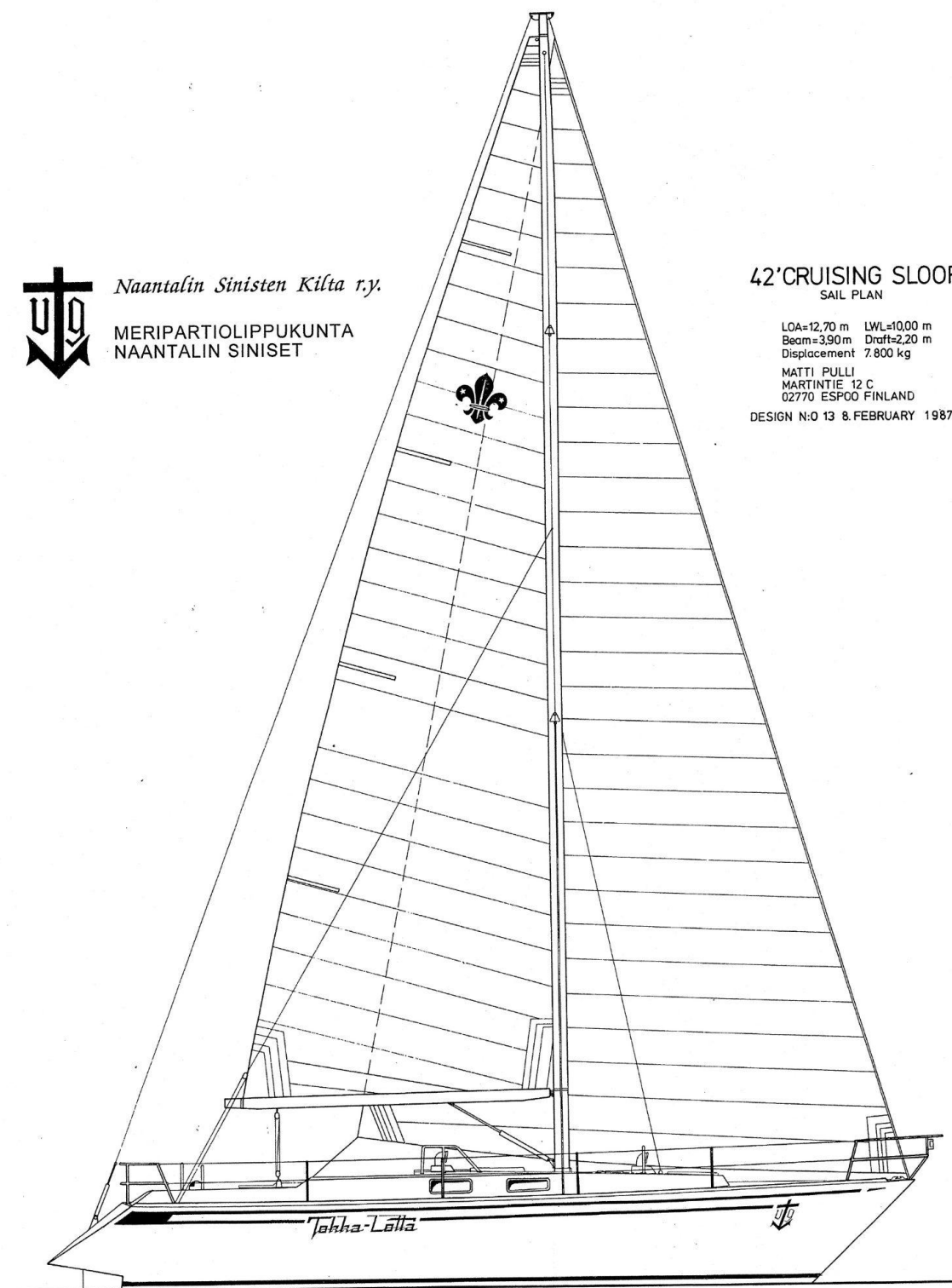
MERIPARTIOLIPPUKUNTA
NAANTALIN SINISET

42' CRUISING SLOOP
SAIL PLAN

LOA=12,70 m LWL=10,00 m
Beam=3,90 m Draft=2,20 m
Displacement 7.800 kg

MATTI PULLI
MARTINTIE 12 C
02770 ESPOO FINLAND

DESIGN N:0 13 & FEBRUARY 1987

YÖRETKELLÄ 1970

Pekkis muistelee

Oli lauantai, 24. Päivä lokakuuta vuonna 1970. Syksy oli edennyt pitkälle, suurin osa puiden lehdistä oli jo pudonnut maahan, vain katulamppujen läheltä saattoi löytää puita, joissa keltaisia lehtiä oli vielä oksilla vastustamassa loppusyksyä ja talven tuloa. Juurikassokerin tehtaalta leijui pistävä sokerimelassin tuoksu peittäen koko kaupungin alleen. Oli kylmää ja hiljaista.

Mutta ei tylsää. Nyt oli se lauantai, jolloin tehtiin Kalasääski-venekunnan syksyn yöretki Luonnonmaalle Kunnaisten metsän Metsälammelle. Albatrossit ja Kuikat olivat tehneet oman retkensä jo edellisenä viikonloppuna. Tämä oli minun ensimmäinen yöretkeni. Olin 11-vuotta vanha ja siirtynyt kolkkapojista venekuntaan vuotta aiemmin. Edellisenä vuotena olimme tehneet muutaman päiväretken samalle lammelle.

Vatsaani oli pikkaisen nipistellyt jännityksestä koko aamupäivän ja hieman hermostuneena keräsin Matti-venekunnanjohtajan määräämiä tavaroita isoisäni vanhaan sotilasreppuun. Villapaita yötä varten. Sadetakki. Taskulamppu. Tulitikkuja. Omat eväät ja oma osuus yhteisistä sapuskoista. Minun vuoroni oli ollut hankkia kaksi pussia minestronekeittoa. Tomi toisi niitten kaveriksi purkillisen nötköttiä. Pakki ja lusikka. Puukko. Makuupussi.

Kololta otettaisiin mukaan vielä kirveet, pari sahaa, ohut pressu ja loue. Loue oli kevyt puolipyöreäksi leikattu laavukangas.

Nostin repun selkääni ja huikkasin moikat äidille, joka oli kotona. Hän tietenkin varoitteli leikkimästä tulella. Huonolla tuurilla ja sopivalla tuulella kuulemma koko Luonnonmaa voisi palaa.

Reppu oli iso pienen pojan selkään. Onnistuin jotenkuten nousemaan fillarin satulaan ja lähdin sotkemaan kololle. Muutaman polkaisun jälkeen fillarilla oli sen verran vauhtia, että pääsin ajamaan suoraan.

Kololta jatkoimme Ukko-Pekan sillan yli Kultarannan koululle. Siitä käännyimme oikealle Kunnaisten tielle. Jonkun matkaa Saksilan maatilan jälkeen ajoimme fillarit pusikkoon ja jatkoimme jalan metsään. Matilla oli kartta ja kompassi ja hän osasi suunnistaa. Isoa reppua oli vaikea kantaa metsässä, kumisaappaanikin olivat vähän isot ja kalliit liukkaita. Yritin pärjätä muitten kyydissä.

Päästyämme perille lammelle pidimme hetken tauon ennen kuin ryhdyimme rakentamaan leiriä. Nykyään tuo lampi on kasvanut lähes kokonaan umpeen. Sen ympärillä on edelleen metsää, mutta se on erilaista. Siellä ei ole enää keloja eikä maahan kaatuneita puita.

Matti oli hyvä jakamaan hommia. Meitä oli yhteensä viisi kaverusta. Ekaksi pystyimme yhdessä louen lammen rannalle olevalle pienelle kallionnyppylälle. Yksi kaveri kiipesi kallion edessä olevaan isompaan puuhun ja veti sen ison oksan ylitse louen toppinarun. Sitten viritimme loen helman lenkit naruilla kiinni joko keräämiimme kiviin tai puutikuilla sopivan puun juuren alle. Näin epämääräisestä kangasmytystä olikin tullut majoite joka muistutti ihan puolikasta kotaa.

Meillä oli mukana kaksi käsisahaa. Ensiksi kaadoimme ison kuusen ja minä sain hommaksi karsia siitä kirveellä kaikki oksat. Jussi kantoi niitä louelle ja asetti niitä sinne patjaksi. Oksien tarkoituksena oli toimia makuualustana ja eristää kylmää. Makuualustoja meillä ei ollut kenelläkään. Väsyin pian kirveen heilutteluun ja vaihdoimme Jussin kanssa hommia. Kuusen oksista ei tullut kovinkaan paksua patjaa, joten Matti kaatoi meille vielä toisenkin kuusen samaan tarkoitukseen.

Muut pojat olivat alkaneet tehdä nuotiopuita. He kaatoivat aluksi yhden kelon. Onneksi sahoissa oli terävät terät ja kaatunut runko sahattiin vähän sahaa pidemmiksi pätkiksi ja oksat pienemmiksi paloiksi. Venekunnaltamme kului koko iltapäivä puitten sahailuun. Sahausvuoroa vaihdettiin aina, kun saatiin puu poikki. Emme vielä tienneet, että samaa sahailua olisi tiedossa vielä pitkin iltaa ja yötä, vaikka meillä oli edellisen kevään päiväretkellä sahattuja puitakin vielä pinossa tallella. Ne olimme latoneet yhden isomman tuuhean kuusen juurelle, jossa ne olivat pysyneet aika kuivina.

Hämärän hetkillä saimme nuotion syttymään louen eteen, levitettyä suojaressun oksapatjan päälle ja avattua makuupussitkin. Oli mukavaa ryhtyä tekemään sapuskaa. Haimme pakeilla vettä lammesta ja aloimme keittää sitä. Jussilla oli niin kova jano, että hän joi lammesta suoraan vettä. Se kuulemma maistui mutaiselta, mutta karkeilla sai pahaa makua vähän piiloon. Veden alkaessa kiehua heitimme sekaan minestronet ja paloittelut nököt. Keitto oli pian valmista ja sen syötyämme jatkoimme paistaen makkaraa ja mutustellen omia eväsliepiä.

Oli tullut jo ihan pimeää. Se pelotti. Nuotion loimu loi jännittäviä kuvioita lähimaastoon ja metsästä kuului myös kaiken maailman petojen ääntelyitä. Pimeässä metsä muuttui täysin erilaiseksi. Yksi pendoista oli todennäköisesti joku porukkamme vanhemmista, joka oli tullut salaa varmistamaan, että kaikki oli OK. Hän poistui paljastamatta itseään.

Matti oli valoisan aikaan katsonut valmiiksi lisää katkottavia puita. Hän oli valinnut jo kaatuneita runkoja. Sahausvuorot jatkuivat ja työskentelimme pareittain. Toinen sahasi ja toinen näytti lampulla valoa. Kun puu oli poikki, se raahattiin nuotion lähelle kuivumaan. Tässä menikin loppuilta. Yöretkellämme oli varsin vaihteleva ohjelma: puiden sahausta. Lopulta Matti arveli, että puut riittäisivät aamuun asti. Jos ei riittäisi, hänetkin kuulemma saisi herättää tekemään niitä lisää.

Matti arpoi nuotiomikkovuorot ja yksi meistä sai jäädä nuotion ääreen istuskelemaan kun muut kömpivät makuupusseihinsa. Jos tulisi kylmä, voisi lämpimikseen toki sahata puita lisää, neuvoi venekunnan johtajamme Matti. Se oli hyvä neuvo. Sahan ääni ei sinä yönä juurikaan tauonnut, mutta aika nopeasti makuupusseissa köllivät pojat vaikenivat.

Keskellä yötä Jussi heräsi, työnsi päänsä louen liepeen alta ja alkoi oksennella. Lammen suovesi oli tehnyt tehtävänsä.

Poltimme louen edessä jätjän tulta eli nuotiossa oli aina 3 isompaa puuta pitkittäin. Parin tunnin vahtivuoro kului onneksi nopeasti tulta kohennellen, teetä pakissa keittäen sekä hiljaa supattaen kaverin kanssa - ja tietenkin lisää puita sahaten. Taskulampun patterit loppuivat nopeasti ja siksi lamppea käytettiin vain etsittäessä jotain tai käytäessä sahaamassa yksi pölli lisää.

Aamun valjetessa nuotioon oli laittaa vielä jokunen kalikka. Syksyinen, kostea metsä näytti aika lohduttomalta ja lisäksi oli kylmää. Hyvin nopeasti keitimme vielä aamuteet ja söimme viimeiset eväät. Tungimme tavarat reppuihin ja reppujen läppien alle käärimme makuupussimme jotenkuten. Sitten siirsimme polttamatta jääneet puut sen ison kuusen suojaan ja päälle ladoimme peitteeksi kaikki patjahavut. Ne olisivat vielä ihan käyttökelpoisia seuraavallakin retkellä.

Keräsimme roskat nuotioon ja kun ne olivat kaikki palaneet, sammutimme nuotion ja lähdimme lamsimaan fillareille. Tultuamme kaupunkiin jätimme yhteiset tarvikkeet ja louen kolon varastoon ja sitten nopeasti kotiin. Olin likainen, nokinen ja pistävä savun haju leijui tiiviisti mukani. Oli erinomaisen taivaallinen tunne riisuutua ja mennä pesulle lämpimään suihkuun ja sen jälkeen puhtaissa ja kuivissa vaatteissa päästä omaan sänkyyn, pitkille päiväunille ihan peiton alle. Vasta illalla oli aikaa kertoa kotiväelle retkestä ja tyhjentää reppu seuraavaa retkeä varten.

Kunnaisten metsälammella riittivät puut yöretkille noin viiden vuoden ajanjaksolle noin 1966 - 1972. Kolmisenkymmentä vuotta myöhemmin syntyi Kotkavuorelle Matalahdelle samantapainen yöretkien vakiopaikka. Sinne rakennettiin telttasaunalle myös kivikiuas. Oli kova juttu sauna yöretkellä ja pulahtaa uimaan matalahteen. Polttopuut kylläkin tuotiin Kotkavuorelle enimmäkseen etukäteen, koska Naantalin metsissä ei kerta kaikkiaan enää ollut tarpeeksi puita poltettavaksi ja tiedossa myös oli jo se, että niitä puita tarvitsivat ötökät paljon retkeilijöitä enemmän.

